

Za zajímavostmi bezdružické lokálky

NA KOLE ZA POZNÁNÍM

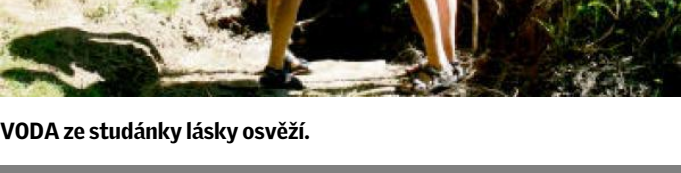
Start: Bezručice
Cíl: Stříbro
Délka: 39 km
Náročnost: střední
Vhodné kolo: horské, trekové

Jak jinak začít dnešní cyklovýlet, než cestou vlakem. V současnosti je to jednodušší, protože všechny vlaky do Bezručic jezdí přímo z Plzně hlavního nádraží a odpadá tak nutnost přestupu v Pňovanech. Z vlaku vystoupíme až v Bezručicích, čímž jsme se dostali do nadmořské výšky 575 m nad mořem. Typické lokálové nádraží s malým depem leží na okraji města Bezručice. Je tu dochován soubor budov a zařízení, které byly k provozu železnice nezbytné. Před depem stojí starý vodní jeřáb jako němý svědek parního provozu. V původním dřevěném skladišti na nakládací rampě je malé železniční muzeum, jehož expozice se zabývá historií této turisty oblíbené lokálky. Muzeum je otevřené jen ve vyhlášených termínech, nebo po telefonické domluvě. Nejblíže to bude u příležitosti Bezručického parního léta ve dnech 8. a 9. srpna.

Poblíž bezručického nádraží najedeme na cyklotrasu 306 a vystoupáme na návrší nad nádražím. Od bývalého letiště se otvírá kruhový výhled do širokého okolí. Cestou mezi pastvinami pak sjedeme ke Starým Lázním, čili do míst, kde Konstantinovy Lázně po objevení zdejších pramenů vznikaly. Ještě před vjezdem do lesa se kamenitá cesta promění v novou cyklostezku s hladkým povrchem. Po trase 306 projedeme Konstantinovy Lázně až za křižovatkou pod kostelíkem. Hned za touto křižovatkou odbočuje doprava naučná stezka „Ke studánce lásky“. Stezka je vedena po lesní pěšině, s opatrností je na kole sjízdná, a úsek, který po ní pojedeme, vede převážně z kopce. Právě tady zavítáme k dvěma zajímavostem lokálky. První leží nedaleko zastávky Břetislav. Jsou to zbytky nakládací rampy bývalé vlečky kamenolomu na Hradišském vrchu. K rampě vedla od roku 1929 kolej, která odbočovala z širé trati v kilometru 18,2. Čedičový štěrky byl z lomu na nakládku dopra-



ZÁMEK v Trpístech.



VODA ze studánky lásky osvěží.



POHODOVÁ CYKLISTIKA na Konstantinolažeňsku.

Foto na stránce: Jiří Bízek

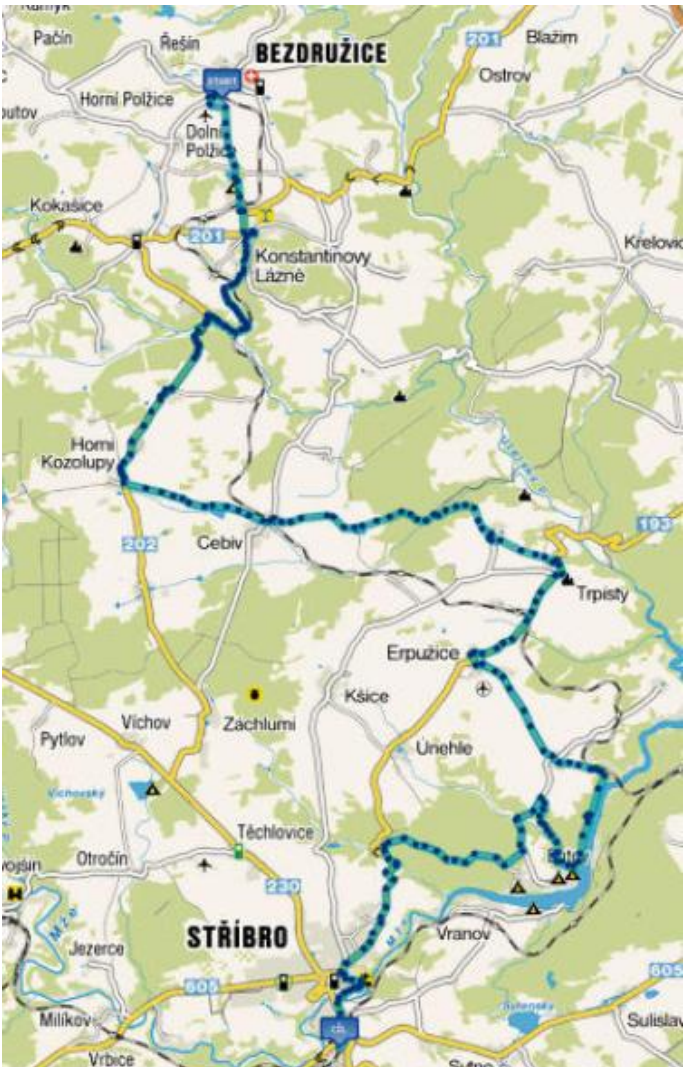
O lokálce do Bezručic

Velké řeky mají své přítoky a i ten nejmenší potůček je pro přírodu důležitý. Podobné je to s železnicí. Jsou hlavní tratě, které spojují velká města a prohání se po nich barevné expresy a těžké nákladní vlaky. Jsou ale i méně důležité tratě, které se klikatí mezi horami, překonávají hluboká údolí nebo se proplétají mezi poli. Řekne-li se o některé trati, že je krásná, je to především díky krajině, kterou prochází. Lokálka z Pňovan do Bezručic je vedena přírodou opravdu půvabnou. Již výchozí stanice Pňovany je posazena doprostřed lesů lemujících údolí řeky Mže. Ráz krajiny se mezi Pňovany a Bezručicemi několikrát mění. Nejprve trať překonává hluboké údolí řeky Mže. Nad oběma břehy se vypínají strmé skalnaté stráně. Smíšený les ukrývá roztroušené rekreační chaty, z nichž některé tu byly ještě před stavbou přehrady. Zastávkou Blahousty trať opouští údolí řeky, krajina se narovná a dostává zemědělský ráz. Borový les ustoupí dál od kolejí a jejich trasu mezi poli lemují trnkové keře. Rozlehlé lány mění barvu podle plodin, jež tu momentálně rostou, i podle ročního období. Široká pole pokrývají i za Trpísty, kde trať dosahuje pod silničním nadjezdem svého prvního vrcholového bodu. Následuje zastávka Lomnička na okraji vsi. Ožívá to tu jen v létě, kdy se chalupy zaplní rekreanty a v houbářské sezóně, kdy sem míří množství houbářů. Pod Lomničkou trať přechází po klenutém kamenném mostku přes Kozolupský potok a krajina se opět mění. Ani pole ani les, připomíná to spíš step. Travou a janovcem porostlé stráně se sukovitými modřínami a řídké rostoucími borovicemi, jejichž větve se kloní až k zemi. Cebiv je druhým vrcholovým bodem, trať bude odtud naposledy klesat. Otvírá se tu pěkný výhled do krajiny, celistvost okolních polí tu narušuje několik lesních remízků. Vstupní branou do dalšího přírodního nádvoří je zastávka Strahov. Tady začíná skutečná horská trať a skalní zářezy oddělují jednotlivé přírodní scenérie. Za prvním zářezem se rozléhají lesní palouky lemované vzrostlým lesem. Za další skálou trať vede po náspu napříč údolím a po klenutém kamenném mostě přechází přes potok Hadovku. Pak následuje malý prales. Příroda tady dělá, co umí. Voda si tu vyhloubila svoji cestu a pokud ji přehradí překážka třeba v podobě padlého stromu, najde si cestu jinudy. Popadané stromy nikdo neodklízí a tak z padlých kmenů vrb vyrůstají mladé výhonky, které se stanou novými stromy. Tuto divočinu trať opouští zastávkou Břetislav. Zbývá posledních pět kilometrů. Potok vedle trati je minerálními prameny zbarven dorezava, což znamená, že jsme v blízkosti Konstantinových Lázní. Nyní jsme na pomyslném poloostrově obklopeném potokem Hadovkou a Úterským a Nezdickým potokem. Do údolí těchto potoků ustupují lesy a krajina v okolí tratě připomíná náhorní planinu. Většinu zemědělské půdy tady tvoří pastviny. Před Bezručicemi se opět otevře široký výhled. Na severu je odtud možné spatřit Třebouňský i Polínecký vrch i krašovský televizní výsílák, na jihu je výhled k Plzni. Jsme v Bezručicích, dál koleje nevedou.



věrečným stoupáním do Bezručic. I my se můžeme občerstvit pramenitou vodou z nedaleké studánky „lásky“, nebo si jen odpočinout pod zdejšími přístřešky. Stále po značce naučné stezky pak dojedeme k silnici, kde se dáme doleva a budeme se držet cyklotrasy 2213. Tady nás čeká nejobtížnější stoupání dnešního výletu do Strahova. Po trase 2213 pojedeme až do Horních Kozolup, kde na křižovatce odbočíme doleva na trasu 2215 a pojedeme po ní okolo velkého rybníka do Cebiv. Koleje bezručické lokálky opět spatříme vlevo před vjezdem do Cebiv. Zdejší nádraží dělí trať na dvě poloviny. Po trase 2215 přejedeme u nádraží trať a opustíme Cebiv. Přes Rochlov sjedeme do údolí Kozolupského potoka, kde na lesním rozcestí odbočíme doprava na trasu 2214. Přejedeme přes potok a strmým, ale krátkým stoupáním se dostaneme ven z údolí. Les po levé straně ukrývá místo, kde stával Sviňomazský hrádek.

Cyklotrasa 2214 nás dovede přes osadu Sviňomazy do Trpíst. Malebnou dominantu obce tvoří barokní zámek vystavěný podle plánů architekta Jakuba Augustona. K zámku přiléhá terasovitě uspořádaný park. Posledním soukromým majitelem zámku a třebelsko-trpísteckého velkostatku byl Vilém rytíř Kubinský, který jej vlastnil až do r. 1945. Vilém Kubinský patřil



PODROBNÉ VEDENÍ linie trasy na mapě najdete na: <http://www.cykloserver.cz/f/4622185378/>

Užitečné informace:

Zajímavosti: půvabná venkovská krajina, nádraží Bezručice, Konstantinovy Lázně, zastavení naučné stezky "Ke studánce lásky", zámek v Cebivě a Trpístech, vodní nádrž Hracholusky
Občerstvení: Bezručice, Konstantinovy Lázně, Cebiv, Trpísty, Erpužice, Malovice, Butov, Stříbro
Koupání: sportovní areál Konstantinovy Lázně, zatopený kamenolom na Hradišském vrchu, Butov
Cykloservisy: Stříbro
Doprava: Cílovou stanicí jsou Bezručice
Trasa: <http://www.cykloserver.cz/f/4622185378/>



SMÍRČÍ KŘÍŽ v Trpístech.



STARÁ SÝPKA v Trpístech.

také k iniciátorům vzniku železniční tratě do Bezručic a finančně se na její stavbě podílel. V době nedávno minulé byl zámek využíván jako dětský domov. V současné době je v soukromém vlastnictví a probíhá jeho rekonstrukce. Z Trpíst pojedeme stále po silnici s trasou 2214, opět přejedeme bezručickou lokálku a přes Erpužice dojedeme do Malovic. V Malovicích na návsi u kapličky opustíme silnici a trasa 2214 nás dovede po ní k vodní nádrži

Hracholusky. Údolí řeky Mže mělo dříve jinou podobu. Vše se změnilo v roce 1964, kdy byla dokončena přehradní hráz Hracholusky a údolí bylo zaplaveno vodou. Zanikly mlýny, samoty i celé vsi. Němým svědkem minulosti zde zůstal impozantní ocelový železniční most, na kterém můžeme několikrát denně spatřit vláček bezručické lokálky. Podle kroniky tratě byl v dobách výstavby tento most druhým nejvyšším mostem v Čechách. Trasy 2214 se pak budeme držet až do Stříbra, kam dojedeme přes Butov a okolo Svato-peterského motokrosového závodiště. Na druhém břehu řeky se cesta s dálkovou cyklotrasou 37 do Plzně. Jeden kilometr je odtud vzdálena železniční stanice Pňovany, kde bezručická lokálka odbočuje z hlavní tratě z Plzně do Cebiv. Do roku 1960 toto nádraží neslo jméno Nový Dvůr.

Přístě:
Za starou plaskou cestou



Trasu připravil **Jiří Bízek**, cyklista, znalec Konstantinolažeňska a autor knihy Konstantinolažeňsko na kole s 22 výlety pro silniční a horskou cyklistiku.

Seriál cyklovýletů po Plzeňském a Karlovarském kraji vzniká ve spolupráci s regionálním informačním portálem pro cyklisty plzenskonakole.cz



plzenskonakole.cz